

но число въ имена-та на одушевленны-те предметы всякога е еднаковъ съ родительный, а въ неодушевленны-те предметы съ именительный.

II. Тѣи имена, що кончавать на *к*, *ц*, *г* и *х* измѣнявать тѣя буквы въ звателный единственный *к* и *ц* на *ч*, както: прорѣкъ прорѣче, Отѣцъ Отче; а *г* и *х*, на *же* и *ше*, както: Бѣгъ Бѣже, Дѣхъ Дѣше.

III. Буквы те *г*, *к*, *х*, въ предложный единств. въ именител, звател. и предлож. множ. ся измѣнявать: *г* на *з*, както: Бѣгъ, Бѣзѣ; Бѣзи, Бѣзѣхъ; *к* на *ц* както: прорѣкъ прорѣцѣ, прорѣцы, прорѣцѣхъ. *х* на *с*, както: Дѣхъ, Дѣсѣ, Дѣси, Дѣсѣхъ.

IV. Нѣкои имена отъ тѣи що ся скланяють по пѣрвый-тѣ примѣръ, оставать въ други-те падежи предокончателны-те гласны буквы *е* и *о* таквы съ слѣдующи-те имена: Отѣцъ, Отца; борѣцъ, ворца; лѣвъ, лва, пѣпель, пѣпла; ѡрѣмъ, ѡрма; песѣкъ, песка, и много други.

V. Единосложны-те имена що кончавать на *ъ* иматъ двойны окончанія въ дател. един. въ имен., дател. и звател. множествен. както: Д. един. сынъ синови, множ.